

ΜΙΚΡΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ Α. ΝΤΩΝΤΕ

Η ΜΥΛΩΝΟΥ

ΟΛΙΣ έφθασα, πήγα το λεωφορείο που Μπουκαϊδ. Είμαστε πέντε άτανω σ' αύτό, έπιδες άπο τόν δόδη γη. "Ήταν ένας χωροφύλακας ώπο τό Καμάργο, κοντά στον θαλάσσιο πόλο της Λαζαρίνης, μέ μάτια σόκκινα και χοντρά οπισμένα σκούπαρισα, έπειτα άλλοι σύν άπ' τό Μπουκαϊδ — ένας φούναρης κι' δ' γαμπρός του — και τέλος, εύπτωτος, κώντα στόν θόηγη, ένας άλλος άνθρωπος, ή μάλλον ένα καστόπειο, ένα πολύριο γονινένιο κασκέτο, πού κόπτασε μελαγχολία κι' δε δρόμοι."

"Όλοι αυτοί, γνωστοί μεταξύ των, μιλούσαν ή λειτουργούσαν για τις ιπτώσεις των. Σε μέγο διώσις ή διό έπιβατες αύτ' τό Μπουκαϊδ πάπτωνταν και πάρησαν ήδη γάρθινοι στά ζέρα, ήταν από της Παναγίας...

Φωνετικά πώς διαφέρωντας ήταν άπο την ένορα της Παναγίας, ένω ή γιατρός του ήταν σε άλλη νεύρωση έκκλησια, άγριερωνταν στήριξη Αστρολόγηψα. Και αξέχαστη νέα χάρωναν τανές πώς βριζόντουσαν διά αυτοί καλοί γριστινοί και πάς μιλούσαν για την Παναγία τους...

"Ωραία είναι η δοκή σου ήταν ουραίας Λατσούς...

"Όχι, η δοκή σου; Πι φ! Πιώντες ξέρετε τι ξένα;

Πάρτα καλιέργεια τον Άγιο Ιωσήφ...

Μόν την άλλησσα, φοιτήθηκα μήποτε ή ιηγήτη αύτη θεολογική συζητήσης τελείωνταν με μαχαιριές. Μα επει νέον με μά στηγήν ή δόηγος:

—Δεν μάς άρχιτενης ήτησαν με τις άνονοισες σας είπε γελούντας. Αυτά είνε νά τά ίενες ή γιανακούδες, κι' δηλού νά χάνουν τὸν καιρό τους οι άνδρες σιν και σᾶς...

Καὶ κτίστε τό καιρίσαι του, κουνώντας τό κι φάλι και δίνοντας έτσι τέλος στή συζήτηση.

Ο φούναρης διώσις, πού είχε κουρυφωτήσει, δέν μετρούσε πειά ή μεινή ήσυχος. Γυναίκα λογάριος τό ποτιστήλιο κασκέτο και τού είπε κορδεύειται:

—Αι' ή γιανάκα σου, μιλούνα, με πού ένορια είνε;

Φωνετικά πώς ή έβοτησες αύτη έχρισε καπού άστειο, γιατί μόνο έκειρδίστηκαν στά γέλια. Μόνον διαλογής δέν γέλιασε. "Έκανε πώς δέν άλονες. Και τότε ο φούναρης γήρισε πρός τό μέρος μου:

οι Γερμανοί. Ο ναύαρχος Τζέλλικο τόπε παράτησε κάθε επίθεση, βλέποντας διέ δέν μπορούσε νά συνεχίστη τη ναυμαχία.

Τό τηλεγράφημα ωστόσο που είχε λάβει ήταν ψευτικό. Δέν τό είχε στείλει τό Άγγλικο ναυαρχείο, άλλα τό μυστηριώδες διεθνές τράστο. Ή διέβαιναν άλλη: "Ο Γερμανός στόλος δέν έχει υποχωρήσει. Παρέμενε στή θέσεις του και περίμετρε τήν άντεπιθεσι τού έχθρου, δίχως φυσικά νά υποτίσεται τίς μηχανορράφει τῶν κεφαλαιούσιον.

Τό «τράστο» λαπόν μπορούσε νά καρπούση τήν έπιστημο της ήττας τού Άγγλικον στόλου. Χρειαζόταν δηλαδή νά γίνη ένα έπιστημο διανοιώνων σε άδεβοντο τόν, για νά δώση τήν έπιστημο της ήττας, άπαρθιμάτως τίς άπωλεις. Ο λόρδος Κάσσελ, μέλος τού τράστο, ήταν φίλος και συμβούλος τού λόρδου Τσώρτσιλ. Κατέφερε λοιπόν νά πείστη τό Υπουργικό συμβούλιο νά παίξει στό Χρηματιστήριο, κερδοσκοπικάς έπιλη τής πάσι σεως τής λίρας. Κι' έτσι, ο πραθυπουργός έχεδωκε ένα έπιστημο διανοιώνων στή ναυμαχία του Σάγκερεκο σε άπαιον διόδο τόν. Ο λόρδος Κάσσελ άπο τό άλλο μέρος τρομοκράτησε τήν κοινή γινώμη με «νεωτέρες ειδήσεις», που έπιδεινωναν τήν κατάστασι κι' έτσι στό Λονδίνο, στό Πάρισι και στή Νέα Υόρκη ή Άγγλική λίρα κι' οι Άγγλικοι τίτλοι πήραν τόν κατηφορά. Η τιμές έπεσαν στό μισού και στό τρίτο τής άξεις τους. Τό διεθνές τράστο φυσικά άρχισε διέμεσον ν' άγοράζει τίς δέξιες που τού έπροσφεραν σ' διοικητή πτυχή.

— Υόρκερ! άπο πέντε μέρες, δημοσιεύθηκε: "να δύνατο άνακονιών θέν, δισιόδοξο αύτή τή φορά, γιατί, δηλούσατα, στηριζόταν σε δικτύεις πληροφορίες και στήν πραγματικότητα τής καταστάσεων. Έτσι οι Άγγλοι έμασαν διέ ήταν άλληθεια πώς είχε διηθιστή μονάχα άπο τίς άλλες μονάδες. Φαντάζεστε τώρα τί έγινε διάμεσος στό Χρηματιστήριο τού Λονδίνου και τής Νέας Υόρκης. Ή Άγγλική λίρα κι' οι Άγγλικοι τίτλοι ένθασκηκαν πιό πολύ άπο τό σημείο που βρισκόταν στό πλούτο χαμηλές τιμές και πραγματοποίησε μ' αύτό τό «κόλπο» ένα κέρδος άπο 5 δισεκατομμύρια Γαλλικά φράγκα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ - ΡΙΧΤΕΡ

—Δέν τήν γνωρίζετε, κυρίε, τη γνωστά του; Καλή χριστιανή... Δέν έχει τό ταΐρι της μέσα στό Μπουκαϊδ.

— Όλοι ξανάρχισαν νά γελούν. Ό μιλωνάς δέν κοντήθηκε και μόνο είταγά, χωρίς νά σηκωσή τό κεφάλι:

— Σώπανε...

Μά δ' προύναρης δέν είχε σκοτώ νά σωπάση και ξανάρχισε:

— Νά πάρη ή ειρήνη... Δέν είνε νάρη κανενας παράστον μέ τετού γηνώμενο... Πών την στρογγαλείης μαζή της... Φαντάσον πώς κάθε έξι μηρύς τήν κλέβει κι' ώπο ένας θαυμαστής της... Και σάν γυναίκει, και τί δέν έχει νά δημογήη... Περίσσο, ωστόσο, άνδρανον τό τον φέργει ή γυναίκα του στή Ιστανία, μ' έναν έμπορο σποκολάτας... Ό μάνδρας έμεινε μόνος, νά κλαί και νά πίση... Ήταν τόν τρελλός... Σέ λέγο ή κυρί, γύρισε, γνωρίστην σάν Σπανόλα... Τής είπαντε τότε: «Εκύρων, νά μή σε σκοτώσω ή άνδρας σου» ή Μπά, δέν βραφέων... Τα ξανά φτιασαν φρόνιμα - φρόνιμα και τόν έμασε μάλιστα και Σπανόλικα τραγούδια...

— Νά γελια ξέπουσαν. Ας τη γνωνιά του και γιαρίς νά σηκωστο την κεφάλη του, ή μιλωνάς μοιράζονται:

— Φούναρη, σώπανε...

Μά δ' άλλος ούτε πρόσθει καν κι' έξακολούθησε:

— Νομίζετε τσού, κυρίε, διτή θα κάθησε φρύνημα λεια ή κυρά, βάτερα άπο τήν έπιστρατη τής άπο τήν Ιστανία... Μπά, δέν βραντεστε... Ό μάνδρας της τό σήξε πάρη τόσο έλλαμπο, πού τής ήθει ή έπιθυμιας νά ζανάρηση... Έπειτα λοιπόν άπο τόν έμπορο, ήταν ένας καπετάνος, έπειτα ένας θαυμαστός, έπειτα ένας θαυμαστός, κι' έγω δέν έχει πόσο... Και τό νόστιμο είναι τό πάντας πάρη κανενας ή ίδια κουιούδα... Ή γενάκια γενάκια, διάνδρας κλαίει, έτινε γιογιές, κι' αύτο παρηγοριέται... Και δύο τούν κλέβουν, και δύο τήν ζανάρησεντον... Υπουρονή μά φορού, έ... Μα τήν άλλησσα ήμως, είνε διόσημη ή μιλωνάς. Σωστός κώμαστος... Μπουκά και συχώριο, μά τήν άλληνα... Ζαρηή, πεταζή, μέ κάτι γελαστή μάτα, πού σηλάνει την καρδιά... Μά την πάτη μον, Παριά τάνε, μάν την ζανάρησετε τό τό Μπουκαϊδ, τότε...

— Ω, σάπανε, φούναρη, σέ παρακαλώ! Έχανε μάλι ή διότυχος μιλωνάς, μ' έναν τόν, πού σηλίστην τήν καρδιά.

Τή στηργή έγινε τό λεωφορείο σταμάτησε. Ο διοι προνηφάρηδες - πεθέρος και γιατρός - κατέβηκαν, και, μά τήν άλλησσα, σαν νά ζανάρησαν. Από μακριά άσκυνταν τό γέλιο τους.

Τό λεωφορείο έμεινε σχεδόν άδυτο. Ό διογής είχε κατεβή γιατί ή αγόρασε κάτι. Μίλωνάς μόνο μεσα, ή μιλωνάς κι' έγω, καθένας στή γνωνιά του και σωτήριο. Έσαν ζέστη, Τό κεράμια μωράφανα. Μορ έργαταν έπινον, μά ήταν άδινατο νά κουμπθού. Είχα διάρκειας στ' αυτή μωρόφινο τό Σωπάνια, τόσηνα γη, τόσο παραποτικό, τόσο σιγανό... Ούτε έπεινος τό διότυχος μιλωνάς νά κουμπθεί! Έβλεπε από πάσιο τους πλατειών τους, πού κουνιντόνταν άπο τό γέλιο, και τήρη τον ένα μακρύ χειρό πηγούδη.

— Εσήτως, πού κατέβη, και βλέποντας με την καρδιά την καρδιά...

— Εσήτως, πού κατέβη, και στηργήστηκε τό πάρτο της ζανάρησης.

— Εσήτως, πού κατέβη, και στηργήστηκε τό πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο του μέλος πηγούδη.

— Εσήτως, πού κατέβη, και στηργήστηκε τό πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

— Κάνετε τό πάρτο της ζανάρησης, δείχνωντας με το πάρτο της ζανάρησης.

ΑΓΙΟ ΤΙΣ ΠΑΛΗΝΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Ιδού και μια άμιμητη Πρωτοχρονιάτικη εύηγη, ταριμένη άπο την Αθηναϊκή έηγηερδα :

«Ο νεωστή πατών έξ αρτηριοσκληρωσεως νεωκόρος του νασού του Μοναστηράκιου, εύχεται έητη πολλά και εύτυχη στούς άγαπητοτάτους ένορίτας» !...